

Vonnis n° : 131
S.R.n° : 131
Bulletin :

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE VEURNE

OPENBARE TERECHTZETTING VAN 9 MAART 2011

De Rechtbank van Eerste Aanleg, zitting houdende te Veurne, provincie West-Vlaanderen, achtste kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken :

IN ZAKE VAN HET OPENBAAR MINISTERIE, waaraan zich gevoegd heeft

215

Het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding, gevestigd te 1000 Brussel, Koningsstraat, 138,

burgerlijke partij. met als raadsman Meester Dirk DE WANDELEER, advocaat te Brussel,

tegen

213 M. Chris, Christiane, Leo, Francis, arbeider, geboren te Merksem op (...),
wonende te 2170 Antwerpen (...), van Belgische nationaliteit ;

212 V. Kristof, magazijnier, geboren te Bree (...), wonende te 3950 Bocholt,
(...), van Belgische nationaliteit;

214 Q. Robby, Gerard, John, Lieven, bediende, geboren te Kortrijk op (...),
wonende te 8560 Wevelgem, (...), van Belgische nationaliteit:

beklaagden,

de eerste, vertegenwoordigd door Meester Dirk BAILLEUL, advocaat te Nieuwpoort
de tweede, vertegenwoordigd door Meester Kris LUYCKX, advocaat te Antwerpen
de derde, vertegenwoordigd door Meester Steven VAN CRAEYVELDT, advocaat te
Wevelgem

Not. n° : 56.98.587/2008

Beklaagd van :

te Veurne en bij samenhang elders in het Koninkrijk ;

- om de misdrijven uitgevoerd te hebben of aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben,
- om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand de misdrijven niet konden gepleegd worden,
- om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, deze misdrijven rechtstreeks uitgelokt te hebben ;

Bij inbreuk op artikel 22 van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, gewijzigd door de wet van 12 april 1994, de wet van 20 januari 2003 en de wet van 10 mei 2007 behoord te hebben tot een groep of tot een vereniging die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie bedrijft of verkondigt in de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek, dan wel aan zodanige groep of vereniging zijn medewerking te hebben verleend, namelijk :

1. de eerste (M.), de tweede (V.) en de derde (Q.)

bij samenhang te Bellegem, in het gerechtelijk arrondissement Kortrijk, in de periode van 1 april tot en met 20 april 2008 ;

onder meer door de (mede)organisatie van een concert waar verschillende inbreuken werden vastgesteld op de bovenvermelde wet

2. de eerste (M.), de tweede (V.) en de derde (Q.) :

te Diksmuide, in het gerechtelijk arrondissement Veurne, in de periode van 1 oktober tot en met 19 oktober 2008 ;

onder meer door de (mede)organisatie van een concert waar verschillende inbreuken werden vastgesteld op de bovenvermelde wet.

Gezien de stukken van de rechtspleging.

Gehoord Meester Dirk DE WANDELEER, advocaat te Brussel, in zijn middelen en besluiten voor de burgerlijke partij.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn eis.

Gehoord de beklaagden in hun middelen en besluiten, bijgestaan door hun raadsman.

Op strafrechtelijk vlak

1. De exceptio obscurri libelli

De beklaagden werpen de exceptio obscurri libelli op, omdat volgens hen, de dagvaarding vaag en zeer algemeen is.

Het is wezenlijk dat de beklaagde op de hoogte wordt gebracht omtrent de tenlastelegging waarvoor hij precies wordt vervolgd en waarop hij zich zal dienen te verdedigen. Deze tenlastelegging moet ondubbelzinnig zijn.

Artikel 6.3.a E.V.R.M. vereist dat hij die vervolgd wordt onverwijld in bijzonderheden op de hoogte wordt gesteld van de aard en de reden van de tegen hem ingebrachte beschuldiging. De "reden" van de beschuldiging slaat op de feiten, terwijl de "aard" betrekking heeft op de kwalificatie. Een effectieve verdediging moet mogelijk worden gemaakt (cf. VERSTRAETEN, R., Handboek strafvordering, Maklu, Antwerpen, 1999, p. 571).

Met betrekking tot de grond van precisering van de tenlastegelegde feiten is vereist dat de beklaagde het voorwerp van de vervolging kan kennen en hij zijn recht van verdediging kan uitoefenen (cf. Cass., 5 januari 1988, Arr. Cass., 1987-88, nr. 268).

De feitenrechter zal soeverein beoordelen of met de vermeldingen in het exploit, de gedaagde voldoende kennis heeft van datgene wat hem wordt tenlastegelegd (cf. Cass., 18 december 1984, Arr. Cass., 1984- 85, nr. 244).

Een beoordeling in concreto is nodig.

In dit dossier is er een vermelding van

- de plaats en de datum van de feiten, namelijk te Bellegem in de periode van 1 april tot en met 20 april 2008 en te Diksmuide in de periode van 1 oktober tot en met 19 oktober 2008,
- de feiten zelf, namelijk de (mede)organisatie van een concert,
- de kwalificatie, namelijk behoort te hebben tot een groep of tot een vereniging die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie verkondigt in de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek, dan wel aan zodanige groep of vereniging zijn medewerking te hebben verleend.

De feiten en de kwalificatie zijn precies aangeduid, zodat het recht van verdediging gevrijwaard is (cf. Cass., 28 oktober 1987, Arr. Cass., 1987-88, nr. 119).

De tijdsaanduiding van de feiten is een periode, aangezien de organisatie van het concert meerdere dagen in beslag nam.

Het feit dat het woord "onder meer" of de zinsnede "waar verschillende inbreuken werden vastgesteld" vermeld staat bij de feiten, maakt de omschrijving van de feiten niet vaag of niet van die aard dat de beklaagden niet in de mogelijkheid zijn zich effectief te verdedigen.

De exceptie wordt verworpen.

2. De prejudiciële vraag

Eerste beklagde verzoekt dat de rechtbank de navolgende prejudiciële vraag aan het Grondwettelijke Hof zou willen stellen:

"Of artikel 22 van de wet van. 30 juli 1981 en artikel 444 van de Strafwet een schending uitmaakt van artikel 10 en 11 van het E.V.R.M., en artikel. 19 van de Grondwet daar waar het Louter behoren. tot (artikel 22) of het uiten in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een. plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken (artikel 444) strafbaar stelt."

Eerste beklagde voert in essentie aan dat de strafbaarstelling van artikel 22 van de Antiracismewet en artikel 444 van het Strafwetboek, de vrijheid van meningsuiting schendt, alsook de vrijheid van vergadering en vereniging.

De rechtbank is van oordeel dat, gelet op wat reeds in het arrest met nummer 17/2009 van. 12 februari 2009 van het Grondwettelijk Hof werd beslist, de bekritiseerde wetsbepalingen klaarblijkelijk de Grondwet niet schenden en aldus de voorgestelde prejudiciële vraag niet dient te worden gesteld (cf. Cass., 7 juni 2005, .Arr. Cass., 2005, nr. 325).

In het elfde middel in het arrest met nummer 17/2009, werd door het Hof de schending, door artikel 22 van de Antiracismewet, van ondermeer het artikel 19 van de Grondwet en van ondermeer de artikelen 10 en 11 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, nagegaan (A.54.1.).

Het middel werd als ongegrond afgewezen (B. 78 tot B.89.3.).

De omstandigheden van artikel 444 van het Strafwetboek zijn een bestanddeel van artikel 22 van de Antiracismewet, zodat ook dit artikel klaarblijkelijk de Grondwet niet schendt.

Het verzoek tot het stellen van de prejudiciële vraag wordt verworpen.

3. De kwalificatie

De drie beklaagden worden vervolgd uit hoofde van een inbreuk op artikel 22 van de Antiracismewet.

De rechtbank moet oordelen of het bewezen is dat:

1. de groep of de vereniging waartoe beklaagden behoren of waaraan zij hun medewerking verlenen, kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie verkondigt wegens één van de beschermde criteria, in de in artikel 444 van het Strafwetboek bedoelde omstandigheden,
2. de beklaagden wetens en willens tot deze groep of deze vereniging behoren of daaraan hun medewerking verlenen.

3.1.1. de groep of vereniging

Volgens beklaagden kan enkel het behoren tot een groep of vereniging die zelf strafbaar is en aldus rechtspersoonlijkheid heeft, strafbaar zijn.

Deze stelling wordt tegengesproken door de wettekst zelf. De termen groep of vereniging wijzen zeker niet in de richting van rechtspersoonlijkheid.

Bovendien blijkt uit de parlementaire voorbereiding dat de wetgever met artikel 22 van de Antiracismewet de bedoeling had het vroegere artikel 3 van de Antiracismewet van 30 juli 1981 over te nemen (Parl. St., Kamer, 2006-2007, DOC 51-2720/001, p. 61). Uit die voorbereiding blijkt eveneens dat hij aan de in artikel 22 gehanteerde termen, behoudens uitdrukkelijk anders geregeld, dezelfde draagwijdte heeft willen verlenen als de in het vroegere artikel 3 van de Antiracismewet voorkomende termen, zoals geïnterpreteerd door de rechtspraak (Parl. St., Senaat, 2006-2007, nr. 2-2362/3, p. 33).

Het Hof van Cassatie heeft in een arrest van 9 november 2004 daarbij gespecificeerd dat het niet is vereist dat de groep of de vereniging «werd of wordt vervolgd, persoonlijk schuldig geacht of veroordeeld» (Cass. 9 november 2004, Pas., 2004, I, 1745).

Uit de parlementaire voorbereiding van de Antiracismewet van 30 juli 1981 blijkt dat de wetgever «een doelmatiger bestrijding van de verenigingen die racistische theorieën verkondigen» mogelijk wou maken, zonder maatregelen te moeten nemen «die de politieke overheid in staat stellen die bewegingen te ontbinden en de wetgeving op de privé-milieus te verstrakken» (Parl. St., Kamer, B.Z. 1979, nr. 214/9, p. 26).

Ook deze tekst wijst niet in de richting van een groep of vereniging met rechtspersoonlijkheid.

Tenslotte beoogde de Antiracismewet de omzetting van de richtlijn 2000/43/EG van de Raad van 29 juni 2000 «houdende toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van personen ongeacht ras of etnische afstamming» (artikel 1 van de Antiracismewet) en zij voert tevens de verplichtingen uit opgelegd aan België door het Internationaal Verdrag van 21 december 1965 «inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie» (artikel 2 van de Antiracismewet).

Krachtens artikel 4, b), van het Internationaal Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie, nemen de verdragspartijen de verplichting op zich «organisaties, alsook georganiseerde en alle andere propaganda-activiteiten die rassendiscriminatie in de hand werken en daartoe aanzetten, onwettig te verklaren en te verbieden, en deelneming aan zodanige organisaties of activiteiten als strafbaar bij de wet aan te merken»:

Ook de termen "alle andere propaganda-activiteiten" suggereren evenmin rechtspersoonlijkheid.

3.1.2 het behoren tot of medewerking verlenen aan

Artikel 22 bestraft het behoren tot of medewerking verlenen aan de groep of vereniging en niet het kennelijk en herhaaldelijk verkondigen van discriminatie of segregatie.

De strafbaarstelling steunt derhalve niet op het vermoeden dat de beklaagde tot discriminatie of segregatie zou hebben aangezet, maar op een bewijs van lidmaatschap van of medewerking aan een groep of vereniging (cf. Grondwettelijk Hof nr. 17/2009, 12 februari 2009, overweging B.86.2.).

3.1.3. kennelijk en herhaaldelijk

De wetgever heeft met de termen « kennelijk en herhaaldelijk » willen bereiken dat van het omschreven misdrijf slechts sprake kan zijn, wanneer het voor de beklaagde zonder meer duidelijk is dat de bedoelde groep of vereniging zich meerdere malen schuldig heeft gemaakt aan het aanzetten tot discriminatie of segregatie op één van de in de Antiracismewet vermelde gronden (cf. Grondwettelijk Hof nr. 17/ 2009, 12 februari 2009, overweging B.82.3.).

3.1.4. discriminatie of segregatie verkondigen wegens één van de beschermde criteria

"Verkondigen" heeft dezelfde betekenis als "aanzetten", "bevorderen" (Parl. St., Senaat, 1980-1981, nr. 594/2, p. 20).

Artikel 22 betreft een zelfstandig misdrijf en vereist niet dat de beklaagde zelf kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie verkondigt (cf. Cass. 9 november 2004, Pas., 2004, 1, 1745).

Haat of geweld wegens ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming zijn gradaties van discriminatie of segregatie (cf. Cass. 9 november 2004, Pas., 2004, 1, 1745).

3.1.5. de in artikel 444 van het Strafwetboek bedoelde omstandigheden

De in artikel 444 van het Strafwetboek bedoelde omstandigheden zijn:

- hetzij in openbare bijeenkomsten of plaatsen;
- hetzij in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken;
- hetzij in om het even welke plaats, in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen;
- hetzij door geschriften, al dan. niet gedrukt, door prenten of zinnebeelden, die aangeplakt, verspreid of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld worden;
- hetzij ten slotte door geschriften, die niet openbaar gemaakt, maar aan verscheidene personen toegestuurd of meegedeeld worden.

3.2. het wetens en willens tot deze groep of deze vereniging behoren of daaraan hun medewerking verlenen.

Het behoren tot de groep vereist geen bijzonder opzet, algemeen opzet volstaat.

Het volstaat dat de beklaagden wetens en willens behoren of hun medewerking verlenen aan een vereniging die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie verkondigt in de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek (zie ook Cass. 9 november 2004 en Paft St., Kamer, 2006-2007, DOC 51-2720/001, p. 61).

4. De grond van de zaak

Gelet op de vaststellingen en gegevens van het strafdossier, komen de tenlasteleggingen sub 1 en 2 in hoofde van eerste, tweede en derde beklagde naar recht bewezen voor.

4.1. De groep of vereniging verkondigde kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie wegens één van de beschermde criteria in de in artikel 444 van het Strafwetboek bedoelde omstandigheden.

B. & H. is een groep of vereniging die door het organiseren van optredens met "hatecore" (hardcore met racistische slogans) (stukken 24, 106 en 107), discriminatie en segregatie verkondigt.

Zij zet aan tot haat of geweld wegens ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming.

Door de inhoud van de teksten die naar voor worden gebracht op de bijeenkomsten, door het te koop stellen van goederen met racistische inslag en door het opruien van de massa door kreten en gebaren, is er in hoofde van B. & H. de bijzondere wil om aan te zetten tot discriminatie, segregatie, haat en geweld.

Dit gebeurde kennelijk en herhaaldelijk, met name te Mechelen op 10 maart 2007 (stuk 13), te Wolfsdonk (Aarschot) op 27 oktober 2007 (stuk 13) en te Schoten op 26 januari 2008 (stuk 129).

Dit gebeurde tevens in de in artikel 444 van het Strafwetboek bedoelde omstandigheden, met name in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken.

Mits het betalen van toegangsgeld en het ondergaan van een veiligheidsfouille door de security van B. & H., kon men binnen in de plaats waar het concert werd gehouden (stuk 24).

4.2. Eerste, tweede en derde beklagde behoorden wetens en willens tot deze groep of deze vereniging of verleenden daaraan hun medewerking.

4.2.1. In hoofde van eerste beklagde

Eerste beklagde huurde de tent (stuk 92) en was aanwezig bij de opbouw van de tent op 17 oktober 2008 voor het concert op 18 oktober 2008 (stuk 24).

Hij bestelde petjes en t-shirts met het logo van B. & H., haalde die af en betaalde contant (stuk 102).

Op zijn computer werd een taakverdeling voor het concert van 18 oktober 2008 gevonden, een inhoud van het takenpakket, een lijst met nog te regelen zaken en een kalender van geplande en nog te plannen evenementen voor B. & H. VI. (stuk 33).

Op zijn bankrekeningen gebeurden financiële transacties voor B. & H. (stuk 126).

Het is aldus bewezen dat eerste beklagde behoorde tot en medewerking verleende aan B. & H..

Overigens bekende eerste beklagde het behoren tot en het verlenen van medewerking aan B. & H. (stuk 29) Zo verklaarde hij: "B. & H. V. is een manier om mij te uiten. Deze groep staat voor kameraadschap en eenheid. Wij staan voor protest tegen de multicultuur." "B. & H. is voor mij een uitlaatklep om via muziek mij te verzetten tegen de multicultuur." "Wat wij organiseren met die concerten is een uitlaatklep voor veel mensen."

4.2.2. In hoofde van tweede beklagde

Tweede beklagde ondertekende het huurcontract van het terrein op de camping Ij. voor het concert op 18 oktober 2008 (stuk 4) en tweede beklagde was eveneens aanwezig bij de opbouw van de tent op 17 oktober 2008 voor dit concert (stuk 24).

Ook hij bekende het behoren tot en het verlenen van medewerking aan B. & H. (stuk 51).

Hij verklaarde onder meer: "Sinds onze ontmoeting in café D. K. heb ik Chris (waarmee eerste beklagde wordt bedoeld), nog een paar keer ontmoet op concerten welke georganiseerd werden door B. & H.. Ik stak er een handje toe achter de toeg en bij het opruimen, na afloop van de concerten."

4.2.3. In hoofde van derde beklaagde

Derde beklaagde reserveerde de zaal voor het concert op 19 april 2008 en zorgde voor de huur en betaling van biertafels, halogeenstralers, klapstoelen en WC-cabines voor het concert op 18 oktober 2008 (stuk 83)

Bij de huiszoeking werd een lijst met namen van zalen gevonden, die derde beklaagde opstelde om er bijeenkomsten van B. & H. te organiseren (stuk 79).

Hij verklaarde dat hij de organisatie een tiental jaren geleden leerde kennen en daarvoor het eerst een uitnodiging kreeg om aanwezig te zijn. Hij verklaarde dat het gedachtengoed van B. & H. VI. in feite het nazi-gedachtengoed is, waarmee hij sympathiseert (stuk 79).

Hij bekende tevens zijn medewerking (stuk 79).

5. De straftoemeting

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de ernst en de zwaarwichtigheid van de gepleegde feiten, zoals die blijken uit de concrete omstandigheden van de zaak.

De rechtbank neemt kennis van het strafverleden van de beklaagden.

Eerste beklaagde werd reeds veroordeeld voor inbreuken op de wapenwet en reeds driemaal voor opzettelijke slagen en verwondingen.

Tweede beklaagde werd nog niet door de correctionele rechtbank veroordeeld.

Derde beklaagde heeft voorgaande veroordelingen voor diefstal, opzettelijke slagen en verwondingen en inbreuken op de wapenwet.

Door een voorgaande veroordeling tot twee jaar gevangenisstraf in 2008 door de correctionele rechtbank te leper is derde beklaagde niet meer in de wettelijke voorwaarden voor het verkrijgen van uitstel van tenuitvoerlegging van de straf.

De thans gepleegde feiten getuigen van een gebrek aan respect voor de menselijke waardigheid in het algemeen.

* Eerste en tweede beklaagden vragen in ondergeschikte orde de gunst van de opschorting.

De gunst van de opschorting van de uitspraak kan niet worden verleend.

Gelet op de aard van de gepleegde feiten, dringt een maatschappelijke terechtwijzing in de vorm van een straf zich op.

Er is overigens geen enkele aanwijzing dat het opleggen van een bestraffing zoals hierna bepaald aan eerste of tweede beklaagde overdreven sociaal of professioneel nadeel zal toebrengen.

* Derde beklaagde vraagt in ondergeschikte orde een werkstraf te willen opleggen.

Derde beklaagde is reeds meermaals met justitie in aanraking gekomen. Voorgaande veroordelingen hebben blijkbaar geen enkel effect op hem gehad. Hij is thans niet meer in de wettelijke voorwaarden om uitstel te verkrijgen. Enkel een repressief optreden is in deze nog mogelijk en tevens wenselijk met het oog op de beveiliging van de maatschappij. De door de derde beklaagde gevraagde werkstraf is in deze geen optie, nu derde beklaagde reeds meer dan voldoende kansen van het gerecht heeft gekregen en deze alle heeft vergooid.

Om eerste, tweede en derde beklaagde het ontoelaatbare van hun handelen te doen inzien en om hen aan te zetten in de toekomst een andere levenshouding aan te nemen, dringt de hierna bepaalde bestraffing zich op.

De tegen de eerste en tweede beklaagde uitgesproken gevangenisstraf gaat vijf jaar gevangenisstraf niet te boven en de veroordeelden hebben nog geen veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden opgelopen.

Ter zake zijn er gronden om aan te nemen dat eerste en tweede beklaagde zich aan het misdrijf, zoals datgene waarvoor zij worden gestraft, niet meer zullen schuldig maken, zodat een uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf kan worden toegestaan.

6. De kosten

Beklaagden worden tegelijkertijd veroordeeld wegens hetzelfde misdrijf, zodat zij hoofdelijk met toepassing van artikel 50, tweede lid Sw, moeten worden veroordeeld tot de kosten, die allen verband houden met de weerhouden en bewezen verklaarde tenlastelegging.

7. De overtuigingsstukken

De overtuigingsstukken neergelegd ter griffie onder de nummers 1187/2008, 1188/2008, 1274/2008, 1275/2008, 1276/2008, 1277/2008, 1278/2008, 1279/2008 tot 1294/2008, 1307/2008, 1343/2008, 65/2009, 66/2009, 684/2009 die geen eigendom zijn van de beklaagden, kunnen niet worden verbeurdverklaard.

Deze overtuigingsstukken worden ter beschikking gesteld van het Openbaar Ministerie.

De overtuigingsstukken 1123/2008 tot en met 1165/2008, 1167/2008 en 1168/2008 zijn eigendom van eerste beklaagde en zijn zaken die gediend hebben voor of bestemd waren tot het plegen van het misdrijf. Deze overtuigingsstukken worden overeenkomstig artikel 42,1° van het Strafwetboek verbeurd verklaard.

De overtuigingsstukken 1121/2008, 1169/2008 en 1170/2008 zijn eigendom van tweede beklaagde en zijn zaken die gediend hebben voor of bestemd waren tot het plegen van het misdrijf. Ook deze overtuigingsstukken worden verbeurd verklaard.

Het overtuigingsstuk 1171/2008, eigendom van tweede beklaagde, wordt ter beschikking gesteld van het Openbaar Ministerie.

Op burgerrechtelijk vlak

De burgerlijke partij heeft zich tijdig, dit is voor de verjaring van de strafvordering voortspuitend uit de tenlastelegging, burgerlijke partij gesteld tegen de eerste, tweede en derde beklaagde.

De beklaagden zijn alleen en uitsluitend aansprakelijk voor de door de burgerlijke partij geleden schade. De beklaagden zijn er dan ook toe gehouden deze schade te vergoeden.

De burgerlijke partij heeft haar schade definitief begroot op 1,00 euro.

Deze schadevergoeding kan worden toegekend.

* * *

Gezien de artikelen :

- 42, 43, 44, 45, 50, 66 en 444 van het Strafwetboek
- 22 van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, gewijzigd door de wet van 12 april 1994, de wet van 20 januari 2003 en de wet van 10 mei 2007
- 1382 B.W.
- 28 en 29 Wet van 1 augustus 1985
- 91.2° lid en 148 K.B. 28.12.1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken
- 8 K.B. 26.10.2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding
- 1 Wet van 5 maart 1952, zoals gewijzigd en aangevuld tot op heden

- 2, 11, 12, 14, 30, 31, 34, 35, 37, 40 en 41 van de Wet van 15 juni 1935
- 130, 161, 162, 163, 182, 189 en 190 van het Wetboek van Strafvordering door de Voorzitter aangeduid;

OM DEZE REDENEN
DE RECHTBANK, op tegenspraak,

Veroordeelt eerste, tweede en derde beklaagde wegens de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen sub 1 en 2 elk tot een gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN**.

Gelet op de wet van 29 juni 1964, beveelt de rechtbank dat voor eerste en tweede beklaagde de tenuitvoerlegging van het vonnis wat betreft de gevangenisstraf van drie maanden volledig zal uitgesteld worden voor een termijn van drie jaar, te rekenen vanaf heden.

Veroordeelt de beklaagden **hoofdelijk** tot de kosten, berekend en vastgesteld op **achttienduizend vijfhonderd en achtenzestig euro en drieënzeventig cent**, meer een vergoeding van elk 31,28 euro.

En gezien de hogervermelde veroordeling.

Zegt voor recht dat de veroordeelden verplicht zijn tot het betalen van een bedrag van elk één keer vijftig euro bij wijze van financiering van het Fonds ingesteld bij artikel 28 van de wet van 1 augustus 1985 zoals gewijzigd en aangevuld tot op heden, bedrag vermeerderd met vijfenveertig deciemmen, zij een bedrag van elk één keer honderd zevenendertig euro en vijftig cent.

Verklaart verbeurd lastens eerste beklaagde, conform artikel 42, 1° van het strafwetboek, de overtuigingsstukken neergelegd ter griffie onder staat nummers 1123/2008 tot en met 1165/2008, 1167/2008 en 1168/2008, voorwerpen gediend hebbende of bestemd om het misdrijf te plegen en eigendom zijnde van eerste beklaagde.

Verklaart verbeurd lastens tweede beklaagde, conform artikel 42, 1° van het strafwetboek, de overtuigingsstukken neergelegd ter griffie onder staat nummers 1121/2008, 1169/2008 en 1170/2008, voorwerpen gediend hebbende of bestemd om het misdrijf te plegen en eigendom zijnde van tweede beklaagde.

Stelt de overtuigingsstukken 1171/2008, 1187/2008, 1188/2008, 1274/2008, 1275/2008, 1276/2008, 1277/2008, 1278/2008, 1279/2008 tot 1294/2008, 1307/2008, 1343/2008, 65/2009, 66/2009 en 684/2009 ter beschikking van het Openbaar Ministerie om te handelen als naar recht.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en gegrond.

Veroordeelt eerste, tweede en derde beklagde hoofdelijk om 1,00 euro te betalen aan het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding, meer de rechtsplegingvergoeding van 165,00 euro.

Uitgesproken in het Justitiepaleis te Veurne op bovengenoemde datum, alwaar aanwezig waren :

K. MISSIAEN, rechter, Voorzitter van deze kamer, X. STEVENAERT en F. JODTS, rechters, E. VAN der SYPT, Federaal Magistraat en G. MARKEY, griffier.

G. MARKEY

X. STEVENAERT

K. MISSIAEN

F. JODTS